

Päästäksemme selville mistä on kyse, meidän on perehdyttävä vuosituhansia vanhan Baabelin eli Babylonin uskonnon syntyhistoriaan. Tämä on samalla Antikristuksen vallan syntyhistoria ja kuvaa Saatanan taistelustrategiaa maailman herruudesta. Tähän suunnitelmaan Saatana tarvitsee ihmisen käyttöönsä ja sellaisen hän löysi jo parin sukupolven jälkeen vedenpaisumuksesta (n. 2350 eKr). Raamattu kertoo 1.Moos. 10.luvussa ja 1.Moos.11. luvun alussa Baabelin kaupungin ja Baabelin tornin synnystä. Kun Nooa perheineen lähti arkista, voi hyvin kuvitella, että he kaikki olivat elävässä uskossa, he olivat nähneet, miten käy niille, jotka kapinoivat Jumalaa vastaan. Opetus Nooan perheelle oli mittava ja järkyttävällä tavalla todellinen, on ollut käsittämätön tapahtuma ymmärtää, että kaikki muut ihmiset tuhoutuivat. Arkkia rakentaessaan Nooa ja pojat olivat varmasti kohdanneet ihmisten pilkan. He rakensivat 100 vuotta Eduskuntatalon kokoista laivaa kuivalle maalle. Kahtiajako ihmisten välillä on ollut ilmiselvä. Tämä sama kahtiajako on edelleen olemassa ja jälleen jyrkentymässä, Suomessa näemme nyt, miten usko Jumalaan ja Jumalan sanaan on naurettavaa ja alkaa olla jopa rangaistavaa. Uskovia saa pilkata ja pilkataan surutta.

Vedenpaisumuksen jälkeen Nooan pojalle Haamille syntyi poika nimeltä Kuus. Historiallisten lähteitten mukaan Kuus meni naimisiin hyvin kauniin, mutta pahuutta täynnä olevan naisen, Semiramiksen (Semiramus) kanssa. Heille syntyi poika, nimeltään Nimrod. Äiti kasvatti pojan oman pahuutensa voimalla ja ideologiansa mukaan, vihollinen oli löytänyt ihmisen, jonka kautta se voi toteuttaa suunnitelmansa syrjäyttääkseen uskon Jumalaan ja luodakseen oman epäjumalanpalvonnan sen tilalle.

Kun Nimrod kasvoi aikuiseksi, hän meni naimisiin äitinsä Semiramiksen kanssa. Nimrod rakensi Raamatun mukaan Baabelin kaupungin Sinearin maahan. Sinearin lakeudelle rakennettiin myös Baabelin torni, josta muodostui Nimrodin ja Semiramiksen johdolla toimiva saatanallisen Baabelin okkultismiuskonnon keskuspaikka. Nimrod oli ensimmäinen Antikristus, hän rakensi tornin, joka piti ihmiset yhdessä ja vihollisella oli suunnitelma syrjäyttää Jumalan pelastussuunnitelma ihmisille. Raamattu nimittää Nimrodia mahtavaksi metsämieheksi Herran edessä, mutta hän metsästi ihmissieluja Baabelin uskonnon orjiksi.

Sielunvihollinen on käynyt taistelua maailman herruudesta Paratiisista alkaen ja mitään keinoja kaihtamatta. Se haluaa tuhota ja ottaa itselleen kaiken, mikä on Jumalasta. Se ei voi sietää Jeesukseen ja Jumalaan uskovia, valheen kaikella voimalla Saatana haluaa itse Jumalaksi Jumalan paikalle, palvottavaksi ja haluaa syrjäyttää uskon ja ymmärryksen Jumalan sanaan ja tahtoon. Saatanan vaikutuksesta Nimrod ja Semiramis panivat alulle saatanallisen Baabelin uskonnollisen järjestelmän, jota kutsuttiin myös Baalin palvonaksi. Salaisissa okkulttisissa menoissa uhrattiin lapsia polttamalla Molokille eli Nimrodille (katso 3.Moos. 18-21, 2.Aik. 33:6). Nimrodin ja

Semiramiksen johdolla kaikkalainen valkoinen ja musta magia, okkultismi, astrologia ja taivaan joukkojen palvonta nousivat kukoistukseen. Baabelissa harjoitettiin myös uskonnollista tähtitiedettä ja planeettoja tutkittiin ja palvottiin. Tämän pohjalta myöhemmin roomalaiset kehittivät kalenterijärjestelmän, joka nyt vallitsee länsimaissa ja kautta maapallon. Näin meidän kalenterissamme on sunnuntai Auringon päivä, maanantai Kuun päivä, tiistai Marsin päivä, keskiviikko Merkuriuksen päivä, torstai Jupiterin päivä, perjantai Venuksen päivä, lauantai Saturnuksen päivä. Saturnus planeetta oli Saatanan planeetta ja vihollinen halusi tietysti itselleen päivän, jonka Jumala oli pyhittänyt itselleen. Sapattina piti Jumalan kansan levätä, rukoilla ja viettää aikaa Jumalan kanssa. Tämän päivän vihollinen onnistui siirtämään auringonpalvonnan päiväksi ja itselleen hän kaappasi Jumalan Sapatin. Saturnuksen alkuperäisen nimen Satur, numeroarvo on 666.

Tuohon aikaa oli Jumalaa pelkäävän Nooan poika Seem vielä elossa. Tämä seemiläisten kansojen esi-isä, kuultuaan Nimrodin kauheasta epäjumalanpalvonnasta, surmasi hänet, hakkasi hänen ruumiinsa palasiksi ja lähetti Nimrodin ruumiin palaset eri kaupunkeihin, varoitukseksi niille.

Nimrodin kuoleman jälkeen Baabelin uskonto joutui joksikin aikaa maan alle. Semiramis ei kuitenkaan antanut periksi, vaan uskonnon harjoitus jatkui hänen johdollaan. Nimrodin kuoleman jälkeen Semiramis selitti, että Nimrodista oli nyt tullut auringonjumala Baal. Semiramis tuli raskaaksi ja selitti, että hän on silti vielä neitsyt. Semiramis synnytti pojan ja antoi tälle nimen Tammus. Semiramis selitti Tammuksen olevan nyt uudelleen ruumiillistunut auringonjumala Nimrod eli Baal, joka oli siinnyt jumalan hengestä. Semiramis kehitti nyt äiti-lapsi-kultin, jonka symboliksi tuli Semiramis-äiti Tammus-lapsi käsivarsillaan. Koska kuu oli Semiramiksen symboli ja aurinko Tammuksen eli uudelleenruumiillistuneen auringonjumala Nimrod/Baalin symboli, tuli Semiramuksen pään ympärille kuun sädekehä ja Tammuksen pään ympärille auringon sädekehä, äiti-lapsi-kultin kuvissa.

Semiramis korotti itsensä taivaan kuningattareksi, jota tuli rukoilla ja palvoa jumalattarena ja jonka kautta tuli pelastus ja elämä. Baabelin uskontoon kuului myös salainen ripittäytyminen Baabelin papeille, jotka saattoivat näin pitää rippisalaisuuksien avulla synnintunnustajat talutusnuorassaan. Semiramis opetti ihmisten puhdistuvan synneistään veden vihmonnan avulla. Kuoleman jälkeen sielu puhdistui kiirastulella.

Historiallisen perimätiedon mukaan villisika tappoi Semiramuksen pojan Tammuksen tämän ollessa kerran metsällä. Tämän seurauksena määrättiin kaikki äiti-lapsi-jumalaa palvomaan erottautuneet neitsyet paastoamaan neljäkymmentä päivää. Paastojakson loputtua Tammus nousi kuolleista Ishtarin juhlassa (Ishtar on Astarten eli Semiramuksen yksi nimi). Ishtarin juhlasta tuli sen jälkeen vuotuinen Tammuksen kuolleista nousemisen merkkipäivä. Tammukselle pyhitettiin muna, joka Ishtarin juhlapäivänä otettiin kuolemasta puhkeavan elämän vertauskuvaksi. Taivaan

kuningattarelle Semiramukselle uhrattiin myös T-kirjaimella koristeltu kakku. Myöhemmin T-kirjain muuttui ristin tai X-kirjaimen muotoiseksi. (Huomaa englannin kielessä Easter=pääsiäinen)

Kuinka Rooman pedon sarvi on muuttanut ajat ja lain? Raamattu kertoo meille Jumalan antamasta ajanlaskujärjestelmästä, jota vain Israelin kansa noudattaa maailmassa. Tähän kalenteriin perustuvat Jumalan juhla-ajatin. Esim. pääsiäinen tulisi viettää, niin kuin alkuseurakunta vietti, ensimmäisen kuun eli Nisankuun 14. päivä ja heti sen perään 7 päivää kestävä happamattoman leivän juhla-aika keväällä. Roomalainen hallitsija, Julius Caesar, Baabelin uskontoon perustuen, pani alulle juliaanisen ajanlaskun tammikuun 1. päivä 45 eKr. Tätä juliaanista ajanlaskua paranteli paavi Gregorius XIII, joka määräsi bullassaan helmikuun 24. päivä 1582 nimeään kantavan gregoriaanisen ajanlaskun, joka on nyt levinnyt yli maailman.

Kolmesataa-luvun alussa Roomassa oli sisällissota. Tuolloin Konstantinus Suuri, Danielin ennustuksen mukaisesti, raivasi kolme kilpailevaa keisarikandidaattia tieltään. Maximianus lyötiin ja tapettiin Marseillessa 310 jKr., Maxentius voitettiin Milvian sillalla ja mestattiin 312 jKr., ja Licinius lyötiin ja murhattiin 324 jKr. Saadakseen vaikutusvaltaisiksi nousseet kristityt puolelleen sisällissodassa Maxentiusta vastaa 312 jKr., Konstantinus julisti, että jos hän voittaa sodan, hän lopettaa vainot ja tekee kristinuskosta suositun Roomassa. Hän väitti nähneensä näyn, ristin taivaalla, ja kuulleensa sanat: ”Tässä merkissä olet voittava”. Sotilaiden kilpiin pantiin muinainen egyptiläinen risti, joka kristityille symbolisoi Kristuksen ristiä ja pakanallisille roomalaisille, jotka palvoivat Baabelin uskonnon mukaisesti aurinkoa, se symbolisoi muinaista Egyptin auringonjumalan Ra’a:n merkkiä ANKH. Ristin yläosana on lenkki paalun yläosan tilalla ja tämä ”risti” kuvaa nousevaa aurinkoa, se symboloi onnellisuutta ja hedelmällisyyttä, pidentää ikää, on viisauden symboli ja kuvattuna aina egyptiläisten jumalien kädessä.

Konstantinus voitti sisällissodan ja hän teki kristinuskosta suositun lupauksensa mukaan ja lopetti vainot. Kristinuskosta tehtiin valtion uskonto. Tästä alkoi valtionuskonnon ja katolisen kirkon historia. Pakanallisista roomalaisista tuli yhtäkkiä kristittyjä ilman kääntymystä ja todellista uskoa, ilman tietoa mistä on kyse. Konstantinus itsekin, vaikka näennäisesti olikin olevinaan kristitty, palveli loppuun asti salaisesti auringonjumalaa, niin kuin suuri osa roomalaisista oli tottunut siihen Baabelin uskonnon pohjalta.

Jotta pakanalliset roomalaiset saataisiin helpommin omaksuminaan uusi kristinuskko, teki Konstantinus kompromisseja, Hän sekoitti muinaisen Baabelin uskonnon ja raamatullisen uskon keskenään. Semiramis-Tammus-kultin tilalle tehtiin uusi äiti-lapsi-asetelma, neitsyt Maria-Jeesus-lapsi-kultti. Mariasta tehtiin taivaan kuningatar ja jumalatar, jota rukoiltiin ja palvottiin välittäjänä ihmisen ja Jumalan välillä Jeesuksen asemesta. Muuten Lutherkin sanoi Marian olevan taivaan kuningatar, vaan ei jumalatar. Toinen käsky: ”Älä tee jumalankuvaa”, poistettiin käytöstä, jotta

voitaisiin palvoa Mariaa, pyhimysten kuvia ja ikoneita. Tilalle halkaistiin kymmenes käsky: ”*Älä himoitse*”, kahtia, jotta käskyjen määrä pysyisi samana. Raamatullisen lepopäivän, seitsemännen päivän eli sapatin, tilalle Konstantinus otti auringonpäivän eli sunnuntain, kun hän v. 321 jKr. julisti ”kunnianarvoisen auringonpäivän” eli sunnuntain kaikkien kaupunkilaisten ja käsityöläisten lepopäiväksi. Tätä sunnuntailakia vahvistettiin vuosisata toisensa jälkeen kirkolliskokouksissa ja näin siitä vähitellen tuli lepopäivä Baabelin uskonnon pohjalta. Raamatun ja historian tietojen valossa tiedämme, että alkuseurakunta vietti pääsiäistä ja sitä seuraavaa happamattoman leivän juhlaa, yhdessä juutalaisten kanssa Nisankuun 14. päivä alkaen. Nikean kirkolliskokouksessa v. 325 jKr. Konstantinus muutti pääsiäisenvieton Rooman-kulttien mukaisesti vietettäväksi kevätpäivän tasausta seuraavan täydenkuun jälkeiseen sunnuntaihin. Siinä se on meillä edelleen tänäkin päivänä.

Joulukuun 25. päivä oli Roomassa moninkertainen juhlapäivä Baabelin uskonnon pohjalta. Se oli talvipäivänseisauksen, auringonjumalan, Mithra-jumalan ja lopulta myös keisarin syntymäpäivä, riippumatta siitä, milloin keisari oli todellisuudessa syntynyt. Lisäksi Roomassa vietettiin joulukuussa kauheaa ja irstasta Saturnaalia-juhlaa, jossa uhrattiin saastainen sika epäjumalalle. Myös muinaiset germaanit ja skandinaavit juhlivat vuoden pimeimpänä aikana talvipäivänseisausta ja sadonkorjuun loppua. Freijalle, sateen ja auringonpaisteen, hedelmällisyyden ja kasvun jumalalle uhrattiin porsas. Konstantinus siirsi joulukuun 25. päivälle kristillisen sisällön ja teki muinaisesta Tammuksen syntymäjuhlasta muka Kristuksen syntymäjuhlan. Eräiden tietojen mukaan joulu virallistettiin v. 354 jKr. Mukaan tuli Tammukselle pystytetty puu, joulukuusen nimellä nykyään, sekä Saturnaalia-juhlan sikauhri eli joulukinkku. Joulukuusi tuli Suomeen Saksasta 1800-luvun alussa. Saksassa joulupuu juhlisti joulua jo 1500-luvulla. Tämä on meidän ns. kristillisen joulumme alku.

Baabelin kuningatar Semiramis määräsi myös, että tulisi viettää hänen poikansa Tammuksen syntymäjuhlaa, joka oli auringonjumala Nimrodin eli Baalin ruumiillistuma. Hän asetti joulukuun 25. päivän Tammuksen syntymäpäiväksi, koska Baabelin astrologit selittivät, että tuona päivänä eli talvipäivän seisauksena, aurinko oli kaikkein kauimmaisessa pisteessään kiertoradallaan. Astrologit selittivät, että 21. päivä joulukuuta auringonjumala Baal eli Nimrod kuoli ja sitten 24. päivä joulukuuta hän alkoi palata jälleen elämään ja 25. päivä joulukuuta oli hänen syntymäpäivänsä. Tammuksen syntymäjuhlasta tuli vuotuinen merkkipäivä, jolloin juhliittiin, juopoteltiin, irstailtiin ja uhrattiin lapsia Baalille. Elämän symbolista, ikivihreästä puusta, tehtiin tammuksen symboli ja sitä käytettiin keskitalvella Tammuksen syntymäjuhlan aikaan. Tammukselle pystytetty havupuu koristeltiin pyöreillä palloilla, jotka symbolisoivat aurinkoa. Raamattu kieltää epäjumalille koristeltujen puiden pystyttämisen (Jer. 10;1-4).

Baabelin tornista alkanut uskonto, äiti-lapsi-kultti, on levinnyt vuosisatojen kuluessa eri maihin ja eri kulttuureihin. Baabelista alkanut kapina siirtyi kaikkialle asutetuille mantereille. Eri mantereille joutuneet kansat rakensivat Baabelin tornin kaltaisia rakennuksia (*muinainen Babylon zikkuratit, Egyptin pyramidit, Inkat aurinkotemppelit jne.*) Samankaltaisten korkeiden uskonnollisten rakennusten rakentaminen, jotka muistuttavat Baabelin tornia eri mantereilla, eri uskontojen ja kansojen keskuudessa todistaa selkeästi siitä, että nämä eri uskonnot ovat alkujaan olleet yksi ja sama uskonto.

Kautta historian näihin uskontoihin on tullut erilaisia uskomuksia, mutta perususkomukset ovat samoja, kuten usko auringonjumalaan, jumaluuksiin sekä jumalattariin. Raamattu kertoo uskonnon alkuperän olevan Baabelissa, josta se levisi kaikkialle. Ilmestyskirjan 17 luku kertoo suuresta Babylonista, maan porttojen ja kauhistuksien äidistä. Ilmestyskirjan suuri Babylon on kaikki maailman uskonnot sekä muinaisen Babylonian äiti jumalatar ja taivaan kuningatar kultti.

Raamattu opettaa, että suuri Babylon ja maan porttojen (*uskonnot*) ja kauhistuksien äiti eksyttää lopunajan ihmiskuntaa. Rooman katolinen kirkko on perinyt Babylonian uskonnon opetukset ja käytännöt itselleen.

Nimet ovat vaihtuneet, mutta äiti-lapsi asetelma, auringonpalvonta ja taivaankuningataroppi ovat pysyneet samana. Egyptissä kultti oli Isis-Horus ja auringonjumala Ra'a nimellä, Kreikassa Afrodite-Eros ja auringonjumala Helios eli Apollo nimellä, Persiassa Mithras-kultin nimellä, samoin kuin Roomassakin Mithras-kultissa Marsin ja Venuksen nimellä, Japanin shintoismissa Amateraso Omikami nimellä (huomaa nouseva aurinko Japanin lipussa), Intian hindulaisuudessa Vishnu-kultin nimellä, Meksikossa Tonafiu-h-kultin nimellä, Foinikiassa Baal-Ashtarte-kultin nimellä.

Myös Israelin kansan Baabelin äiti-lapsi-kultti, auringonpalvonta ja taivaankuningattaren palvonta turmeli kuningas Aahabin päivinä. Aahab avioitui vastoin Herran käskyä pakanallisen siidonilaisen lisebelin kanssa, joka levitti kultin Israelin kansan keskuuteen Baalin ja Aseran palvonnan nimellä. Taivaan kuningattaren palvonnasta Raamattu kertoo Jeremian kirjan luvuissa 7 ja 44 (Jer. 7:18-20). Hesekielille näytettiin Jumalaa vihastuttanut Tammus-kultti ja auringonpalvonta Jerusalemin temppelissä

(Hes.8:14-16).

Henki vei minut sisemmän esipihan pohjoisportille, sinne, missä on Herraa uhmaava patsas, se, joka on herättänyt hänen vihansa. **4.** Siellä loisti Israelin Jumalan kirkkaus, samanlaisena kuin olin sen laaksossa nähnyt. **5.** Hän sanoi minulle: »Ihminen, katso pohjoista kohti.» Minä katsoin portilta pohjoiseen ja näin siellä alttarin, ja portin kohdalla oli patsas, joka oli herättänyt Herran vihan. **6.** Hän sanoi: »Ihminen, näetkö, mitä he tekevät? Israelin kansa on hylännyt minun temppelin ja harjoittaa täällä iljettäviä menojaan. Eikä tässä kaikki. Vielä iljettävämpää olet näkevä.» **7.** Hän vei minut esipihan portille, ja minä näin muurissa pienen aukon. **8.** Hän sanoi minulle: »Ihminen, revi muuria edestäsi pois.» Minä revin muuria edestäni, tein siihen oven kokoisen aukon. **9.** Hän sanoi minulle: »Mene ja katso, millaisia iljetyksiä he täällä tekevät.» **10.** Minä menin ja näin kaikenlaisia iljettäviä kuvia, maassa matavia ja neljällä jalalla kulkevia eläimiä ja kaikenlaisia israelilaisten epäjumalia, joita oli piirretty seinät täyteen. **11.** Kuvien edessä seisojia seitsemänkymmentä miestä, kaikki Israelin kansan vanhimpia, ja heidän joukossaan oli myös Jaasanja, Safanin poika. Heillä kaikilla oli kädessään suitsutusastia, josta pilvenä nousi tuoksuva savu. **12.** Hän sanoi: »Ihminen, näetkö, mitä Israelin vanhimmat hämärissä kammioissaan tekevät, kukin omien jumalankuviansa edessä? He sanovat: 'Herra ei meistä välitä, Herra on hylännyt tämän maan.'» **13.** Hän sanoi minulle: »Ei tässä kaikki. Vieläkin iljettävämpää sinä näet heidän tekevän.» **14.** Hän vei minut Herran temppelin pohjoiselle portille. Siellä oli naisia istumassa, ja minä näin: he itkivät Tammus-jumalaa. **15.** Hän sanoi: »Ihminen, näetkö? Eikä tässä kaikki. Vielä iljettävämpää olet näkevä.»

16. Hän vei minut Herran temppelin sisempään esipihaan, ja Herran temppelin portilla, eteishallin ja alttarin välissä, oli kaksikymmentäviisi miestä. He seisoivat selkä Herran temppeliin päin ja katsoivat kohti itää, ja he kumarsivat maahan saakka ja palvoivat nousevaa aurinkoa. **17.** Hän sanoi minulle: »Ihminen, näetkö? Onko Juudan heimon tehtävä iljettävyyksiään jopa täällä? Eikö riitä, että he ovat vääryydellään täyttäneet koko maan? Yhä uudestaan he tällä tavoin vihoittavat minut. Katso, miten he leyhyttävät lehvillään tuoksunsa minun nenääni! **18.** Nyt minä annan vihani puhua. Sen teen, en sääli enkä säästä. Huutakoot minun korviini miten kovaa tahansa, minä en heitä kuule.»

Näiden kauhistusten tähden Jumala rankaisi juutalaiskansaa myös pakkosiirtolaisuudella Baabeliin. Profeetta Elia, aikansa ennalleen asettaja, taisteli lisebeliä ja Baabelin Baal-kulttia vastaan, kuten 1.Kun. 16-19 luvut meille kertovat.

Kun raamatullinen kristinusko syntyi Jeesuksen ja apostolien aikana, oli se puhdas ja vapaa Baabelin uskonnosta, vaikka Paavali jo varoittikin luopumuksen ja laittomuuden voimien vaikuttavan hänen aikanaan (2.Tes. 2:1-12). Kolmen ensimmäisen vuosisadan aikana saatana vainosi ankarasti Rooman petovallan kautta uskovia ja marttyyrien veri virtasi, kun heitä syötettiin leijonille sirkusareenoille kansan hurratessa. Mutta saatana ei saanut kukistettua seurakuntaa ja elävää uskoa vainoilla, sillä on sanottu: ”Marttyyrien veri on seurakunnan siemen”. Siispä saatana

muutti taktiikkaa turmellakseen raamatullisen uskon, joka oli apostolisella alkuseurakunnalla.

Tästä saatanan taktiikasta on ennustus jo Danielin kirjassa, joka kertoo Rooman pedon sarvesta, joka muuttaa ajat ja lain (Dan. 7:23-27). Raamatun selittäjät ovat verrattain yksimielisiä siitä, että Danielin kirjan neljäs peto on Rooma, jonka piiristä nousee pedon sarvi, joka muuttaa ajat ja lain. Tämä pedon sarvi tarkoittaa Rooman keisarinistuinta ja sitä seurannutta Paavin istuinta. Ensimmäinen Rooman keisari, joka käytti Paavin eli pyhän Isän nimitystä oli Leo I (440-461). Tämä Rooman pedon sarvi, joka on muuttanut ajat ja lain, on vallassa siihen asti, kunnes Jumalan tuomio tulee sarven ylitse ja Jumalan pyhän saavat valtakunnan hallintaansa. Tämä tuomio tapahtuu Messiaan palatessa tuhoamaan antikristilliset joukot ja perustamaan rauhanvaltakunnan, jossa Hän hallitsee tuhat vuotta ylösnousseiden pyhiensä kanssa, niin kuin Ilm. 19. luvun loppu ja 20. luku osoittavat. Vielä ei ole rauhanvaltakunta maan päällä eikä hallinta ylösnousseilla uskovilla, joten Rooman sarven petos on nytkin vallalla maailmassa ja pahin aika tulee olemaan viimeiset kolme ja puoli vuotta (aika, ajat ja puoli aikaa) ennen rauhanvaltakuntaa.

Katolisessa kirkossa, kun pappi siunaa leivän ja viinin, ne muuttuvat kirjaimellisesti Kristuksen ruumiiksi ja vereksi eikä niin kuin protestanttisessa maailmassa uskotaan Raamatun pohjalta, vertauskuvallisesti Hänen kuolemansa muistoksi (1.Kor. 11:23-29). Jokaisessa katolisen kirkon messussa Kristus laskeutuu alas taivaasta uudelleen uhrina pappien siunauksen kautta. Ensimmäisen kerran on sanottu tällaista messua vietetyn vuonna 394 jKr. joulukuun 24. ja 25. päivän välisenä yönä, siis messua Kristukselle, englanniksi Mass of Christ. Tästä tulee englanninkielinen joulua tarkoittava nimitys Christmas.

Muinaiseen Baabelin uskontoon ja auringonpalvontaan kuului myös aurinkovaunut. Kun kuningas Joosia aikoinaan puhdisti uskoa Baabelin pakanuudesta, hän myös löi murskaksi auringonvaunut (2.Kun. 23.11). Aurinkokultti levisi myös Pohjolaan. Siitä on todisteena arkeologisissa kaivauksissa eräästä suosta Tanskassa löydetty auringonvaunut. Auringonvaunujen pyörä symbolisoi aurinkoa ja sitä kutsuttiin muinaisissa pohjoismaiden germaanisissa kielissä, niin kuin nykyäänkin, nimellä HJUL. Tästä on tullut sana JUL eli JOULU. Kun siis vietämme joulua, me juhlimme aurinkovaunujen pyörää.

LÄHDE:

WWW. kotipetripaavola

Keijo Lindeman, Hengessä Herran Päivänä